

Kärleksfulla ögon

av K.J. Andersson

skönheten
i betraktarnas ögon
reflekteras i
fulheten
i deras beteende

Min älskade

Min älskade
ler och fattar min hand.
Våra blickar möts
över frukostbordet
och hennes ögon
strålar lycka.
Jag ler tillbaka
men
i ögonvrån ser jag
hennes hand fatta smörgåsen

det malande ljudet från hennes halvöppna mun skär i mina öron, jag hör henne säga något och sörpla på kaffet men jag kan inte ta in det, jag biter mig i tungan, i kinden, i läppen, begraver naglarna i låret, snart är det över, bara lite till, hur länge kan hon tugga på samma bit mat utan att svälja, jag hatar hatar hatar HATAR henne, kan hon inte bara vara tyst och hålla munnen stängd och låta kaffet stå lite till måste hon prompt dricka det när det är tokvarmt varför gör honintesosmjagochväntarmedattdrickatillsdetsvalnatlite!?!?

Långsamt stiger jag åter
till medvetandets yta.
Smörgåsen är borta
koppen tom.
Hon ler.
Åter igen
är hon
Min älskade

Sidenstorm

Sakta stillar sig
sängens sidenstorm
Sökande själ ser
sin sanna spegelbild
samma spegelbild
som senast
Slingrar sig
Skälver
Skriker
segnar samman
sövande smärta segrar

Min älskade del 2

Dina fylliga läppar
ler diskret
och dina ögon
är njutningsfullt slutna.

Jag tar din hand
som i gamla tider
och önskar
att du såg på mig
som du gjorde då.

Inte idag
kanske
imorgon.

Jag kan nästan känna
din mjölkvita hud
genom burkens glas,
och när jag ställer tillbaks den
på hyllan
guppar din hand
sakta
i sitt etanolbad.

Du vinkar och säger:
"Jag väntar här på dig.
Jag väntar här för evigt."

medicinen
släpper fram
detaljerna
i all sin fulhet.
varför skärpa
när världen kan ses
i suddig skönhet?